

*Wanneer de Noordzee koppig breekt aan hoge duinen en witte vlokken schuim uiteenslaan op de kruinen,
Wanneer de norske vloed beukt aan het zwart basalt en over dijk en duin de grijze nevel valt
Wanneer bij eb het strand woest is als een woestijn en natte Westenwinden gieren van venijn
Dan vecht mijn land, mijn vlakke land.* (Jacques Brel)

De winterslaap heeft er velen deugd gedaan want met 100 ingeschreven deelnemers wordt een nieuw record gevestigd. Weervrouw Sabine voorspelt een droge zonnige dag en .... moet er nog zand zijn? Een rit gepaard gaande met gebruikelijke "filegolven" en bussightseeing door de smalle straatjes van Sluis... we kunnen er aan beginnen. Vlamingen hebben altijd wel iets gehad met Sluis niet alleen om vis, boter en eieren te kopen!!! Het stadhuis met belfort (het enige in Nederland) pronkt hoog boven de stad uit terwijl de wieken van de stenen molen "De Brak" onbeweeglijk toekijken. Langsheen het kanaal Brugge-Sluis verlaten we de stede terwijl het kleppen van de ooievaar op zijn nest ieders aandacht opeist. Een schelpenpad voert naar de overblijfsels van de goed onderhouden stadswallen. Statige rijen populieren en nog meer groene bermten laten ons met teugen genieten terwijl de West- en Zuidpoort herinneren aan goede en minder leuke tijden. Het uitwateringskanaal naar Wielingen komt ons gezelschap houden, we flirten met de landsgrenzen, ronden grenspaal 364 richting Retranchement. In de schaduw van de oude gemeenteschool en onder de wieken van de oude, maalvaardige staakmolen wordt de knapzak aangesproken. Een inwoner heeft onder zijn dakgoot een aantal kunstmatige nesten aangebracht voor huis- en boerenzwaluw. De beestjes kunnen er maar gelukkig mee zijn. De steven wordt nu noordwaarts gewend, een poos langs het kanaal, via een brug erover en we maken kennis met het Zwin op Nederlands grondgebied. Van dit oorspronkelijk mondingsgebied is nog 200 ha schor gebleven. Via de zwingel komt het zout water binnen wat een interessante zoet-zoute flora oplevert. Ter hoogte van het Zomerdorp "Het Zwin" hebben we een prachtig zicht over dit uniek natuurgebied. Een schelpenpad over de duinenrand voert door de Kievitspolder tot het centrum van Cadzand-Bad waar hoogbouw nu ook zijn intrede doet. Toch blijft Nederland nog altijd een schoolvoorbeeld hoe met de natuur om te springen. Zalig genieten we van de kustlijn met regelmatig containerschepen die de Westerschelde binnenvaren richting Antwerpen. We volgen een fietspad over de duinenrug nog ruim 2 kilometer. Doorheen de Verdrongen Zwarte Polder, na een stuk zeedijk en meerdere klaphekjes bereiken we de Manège Hippo d'or waar met Belgische bieren de "bokes" doorgespoeld worden. Als toetje nemen we er graag een ritje op de pony bij. Genieten van zon, zee en strand, van blauwe luchten waar sneeuw witte wolken zachtjes voortdrijven. Eventjes de kustlijn verlaten richting Zwartgatse Kreek met gigantisch rietveld en een aantrekkelijk sportief overzetje. Toch hebben het enkelen schromelijk onderschat met natte voeten en broeken tot gevolg, zelfs de piemels houden het niet droog!!! Nog slechter is het gesteld met enkele navigatie- en telecommunicatietoestellen die zelfs de geest geven. De zon heelt alle wonden. Een overspoelde apenbrug voert weer zeewaarts. Over de Walendijk naar Nieuwesluis met zijn oud haventje en monument. Er volgen klinker- en schelpenpaden, voorbij de vuurtoren trippelen we langsheen het voormalig Fort Frederik-Hendrik gebouwd onder Napoleon en ontmanteld in 1888. We varen de Westerschelde binnen terwijl witte rookpluimen van de Doelcentrale in de blauwe lucht verdwijnen. Aankomst in Breskens, de Fastferry is juist binnengelopen. In sportpark "Scheldeveste" spoelen we de zilte, zoute Noordzee door en is het nagenieten van een uitzonderlijk uitstapje ..... door dit vlakke land.

*Van d'Ee tot Hontenisse, van Hulst tot aan Cadzand
Dat is ons eigen landje, maar deel van Nederland.*

Uit het Zeeuws- Vlaamse volkslied

door J. Vreeken en J.N. Pattist.